

Pesmi

Irena
Zorko

- BESEDA Ko po dolgih poteh, polnih pavov in pavijanov,
 sedeš pod drugo drevo,
 1 se spomniš,
 da vse poti vodijo v RIM,
 in se obrneš
 in jo zarotiš:
 beseda obračalka,
 daj,
 da po dolgih poteh, polnih pavov in pavijanov,
 sedem pod drugo drevo
 in vem,
 da vse poti vodijo v MIR.
- 2 Skrivam, to skrivam
 pred besedo izdajalko:
 da je led bel in gladek, —
 pšššt,
 kajti ona je drsalka!
 Globoko zariše sledi
 in potem —
 padeš!

3 Divji konji razpenjeni in prepoteni
blodijo
po sanjanih poteh.

Ti si sarkofag.
Tvoja beseda krotilka slabo vihti bič.
Tvoja beseda krotilka je do vratu zapeta
in čaka z uzdo in čaka z uzdo —
in čaka z uzdo!

Divji konji razpenjeni in prepoteni
blodijo
po sanjanih poteh.

4 Oblike plapolajo v čudnem žaru
in pepel zapira tvoje pore:

kamorkoli greš,
veš,
da je bila tam pred teboj:

beseda, moja mala piromanka!

Bliže si, bolj vroč si.
Dlani se topijo
in iz oči ti kaplja — vosek.

Za pečat bo!
Ker, ko boš zgorel,
boš nem.

1 SKICE Požiralec prahu si
pod neosvetljenimi boki starega mostu
in
tvoja beseda je tvoja plesalka —
stara veščica!,
da odvrtna en tango.
En tango za eno pesem.

V sončne zahode na vrhu hriba
strmijo, prikovani na lastne poglede,
le še izpiralci zlata.

2

In medtem ko pijane sence slepih goslačev
mrmrajo v slovo,
se ti nevesta smehlja pod tančico:
da je prag dovolj visok — da!,
a da reke ne priznajo bregov.
Potem spi je vsako tvojo napolnjeno čašo
in odpleše s klovni
gor v visoko nebo visoko visoko.

Da se ti zvrtil v glavi
in skozi tančice šumenja priletiš
med pijane sence slepih goslačev.

3

Na špici zvonika
se ognjeni petelin obrača
v posvečeni ples.

Medtem ko voščeni grobarji
vlažijo cirkuški prah —
ljudje padajo s streh in

nič več ni greh!
nič več ni greh!

Na špici zvonika pa — smeh
smeh
smeh!

»KOVARSTVO
IN LJUBEZEN«

Uroki padajo z žezla maskiranih ljubimcev:
da je vse le igra —
presvetljena, da prestreli srce prve vrste.

O, slepa igra nesmrtnih strasti!

Uroki padajo z žezla orokavičenih morilcev:
da je vse le igra —
a ko pade zavesa, se zapro celo zasilni izhodi.